

מי מפחד מווירג'יניה וורק (מוגר) ב. תל-אביב; ארצות-הברית) כמשך השנים האחרונות, במערב ובמזרח, טרפה מרתה את בעלה ג'ורג' לעיני זוג האורחים שלהם ול- עיני הקהל כולו, על כל בימות העולם. היא הפשיטה אותו ערום לעיני הקהל, הצ' ליפה עליו בשוטים, בזה לו, לעגה לו — והוא החזיר לה באותו זעם, באותה שינאה. האורחים שלהם נכנסו למישחק ההתעללות והפכו חלק ממנו.

המון דמועות. מחזהו של אלבי על זוג החי בעיר אוניברסיטאית קטנה, אוהב איש את רעותו, אך אינו מסוגל לחיות איש עם רעותו, היה עשוי כולו ממילים, מילים כמו אקדחים, שיכולות לפצוע ולהרוג.

זה היה מחזה חזק משום שהוא עמד ב- שיאים של מתח ורגשות ואף פעם (או כמ' עט אף פעם) לא עבר את הגבול הדק והעדין ההופך את הדראמה למלודרמה. אלבי המחזאי לא עבר את הגבול הזה,

אבל מייק ניקולס, במאי הסרט, עבר אותו, בצעדים גדולים וגסים. וכפרס על כך הוא עומד לקבל את האוסקאר.

הטכסט של אלבי הופך אצל ניקולס לדבר פאתטי, רגשני ומגוחך. המוזיקר סרטי-דמועות לא מוצלחים של לנה טרנר. הוא מוסיף למילים הרעשניות רעש של תופים, מוסיקה, תנועות דרמטיות מרגיזות של מצלמה, רב- עים פיוטיים שלא במקומם, והמון דמועות. כולם בוכים שם. כולם ביהד, וכל אחד לחוד. אם אליווט טיילור תקבל אוסקאר על משי- חקה בסרט, זה יהיה בחדאי כפרס על ה- שובן שלה. מעריכים שם מאוד את העובדה שהיא הסכימה להראות שמנה מול המצלמה. לבעלה, ריצ'ארד ברטון, יש כמה רגעים טובים, וכן לשאר השחקנים.

ובכלל, מי שלא ראה את ההצגה, ורוצה לדעת ממה כל העולם מפחד, כדאי לו ללכת לחיג'ינייה חלף, לסרט, ולקבל מושג.

מוסר השכל והכליות

הפרקדיט, הגים והבים (אוריון, תל- אביב; ארצות-הברית) אילו לקח בילי ויילדר

ממך בדרגה, הוא צעק עליו, "תיישר את הכובע שלך. איפה התעוורת שלך." אחר-כך, כשנודע לו שמה שעומד לפ- ניו זה לא חייל אלא אילי גורליצקי, הוא ביקש סליחה ומיהר להיעלם מהמקום.

★ ★ ★

א בל חיילים, מסתבר, משפיעים ל- רעה לא רק על ליגיונרים ועל קצי- גים הגבוהים מהם בדרגה. אלא גם על סתם אזרחים. כשהמצלמות של הסיירים עברו מתחנת הרכבת לעין-כרם, המציאו אילי גורליצקי וזאב רוח משחק חדש. אילי, עטוף במדי צה"ל, ניגש לאזרח ש- טייל ברחוב ושאל אותו באדיבות רבה, ובנימוס יסודי, לאן הוא הולך.

האיש התרגש. "אני רק הולך הביתה, בחיי," הוא אמר. אצל שאל אותו איפה הוא גר, והוא ענה: "אני גר כאן, באמת, אני לא עושה שום דבר, אני רק גר כאן."

השיחה הנעימה המשיכה לקלות. אילי שאל את האיש כמה ילדים יש לו וה- איש ענה שהוא באמת לא אשם, שעור- אין לו ילדים, אבל הוא מבטיח שאם צריך, אז אולי בשנה הבאה, הוא לא עשה שום דבר, הוא סתם עבר.

"אני רק הלכתי לקולנוע," הוא המ- שך כבר מבלי ששאלו אותו, "אתה יכול לשאול בעיר, את הסדרן, הוא בטח זוכר אותי." בסוף אילי אמר לו שבסדר, שילך, אבל שעוד פעם לא יעשה את זה, והאיש אמר תודה רבה נלהבת ונעלם. מה שבטוח, שמה שהוא לא עשה, עוד פעם הוא כבר באמת לא יעשה את זה.

★ ★ ★

א בל מי שחושב שזה כל כך פשוט להיות חייל, טועה. טועה. ביחוד קשה ל- היות חייל אמיתי, כמו אילי גורליצקי וחבריו לסרט, חייל שצריך להיכנס ל- שטח האויב, לחטוף משם מנהיג פדאיון ולחזור חי ושלם לישראל.

וכיוון שזה כל כך קשה, נעזרים אנשי הסרט במפקדים אמיתיים של פעולות קר- מגדו אמיתיות. המפקדים הללו באים ל- שטח ההסרטה ומלמדים את השחקנים איך להיות גיבורים. ואנשים מבוחך טר- ענים שהשחקנים המוכשרים הללו נראים הרבה יותר כמו גיבורים מאשר הגיבו- רים האמיתיים עצמם.

תקריט

בגבול

ידו

ל יגיונר אחד הסתכל השבוע ב- משקפת אל מדינת-ישראל, ומיהר להזעיק את חברו למשמרת. "הסתכל, יא אחמד, מה שהם עושים לחבר שלנו," הוא אמר לו, והחבר שלו לקח ממנו את המשקפת והציץ גם כן.

בצד היהודי, מעבר לגבול, עמדו שני חיילים ישראליים, במדי צה"ל, והתעללו בבחור ערבי מסכן. הם היכו אותו ב- קתות הרובים, סחבו אותו בכוח על ה- רצפה, ושני הליגיונרים מעבר לגבול כיוונו אליהם את רוביהם, והתכוונו ל- החזיר מיד אש, אם שני החיילים הצייר- ים יהרגו את הערבי המיסכן, הבלתי- מוגן.

ככל ששני הליגיונרים הסתכלו על ה- מחזה, כך הוא נראה להם יותר מוזר. במשך חצי שעה לא עזבו שני החיילים את השבוי שלהם, ובצורה מגוחכת מאד הכריחו אותו לעשות כל דבר שעשה שבע פעמים, ולפעמים יותר. "איוה עי- נוים," הם אמרו איש לחברו, ולא ידעו שלא קוראים לזה עינויים, קוראים לזה סרט.

האנשים המסריטים את הסיירים דוקא לא רצו להדאג את הירדנים. הם ביקשו מוועדת-שכית-ההגשק להודיע לירדנים שהם מתכוונים לצלם חיילים ישראליים מול הגבול, ולהשתמש בפרווקטורים לשם כך.

★ ★ ★

עובדה שהסיירים הוא סרט על חיילים ישראליים, יוצרת הרבה בעיות. באחד הימים של השבוע שעבר נערכו צילומים בתחנת הרכבת בירוש- לים, ועד שהצלמים הכינו את המצלמות, חיכו שני השחקנים הראשיים, אילי גור- ליצקי וזאב רוח ברחוב, ושיחקו בינ- תיים בשליפות. הם היו לבושים במדי צה"ל, וחמושים בתחמושת של צה"ל, וכיוונו את הנשק שלהם איש אל רעהו בצורה לגמרי מערבית-פרועה.

קצין צה"ל אמיתי, שעבר שם בסבי- בה, הסתכל עליהם רגע וקרא להם לגשת אליו. "חיל, מה היספר האישי שלך?" הוא שאל את אילי גורליצקי, "תוציא את הידיים מהכיסים כשאתה מדבר אלי, אתה לא למדת שאסור לכוון נשק?" אילי גורליצקי אמר שלא, והקצין הת- רגז: "איך אתה מדבר אל אדם הגבוה

פ

הטיבה אזורים תל-אביב

ביום רביעי 29 במארכ, בשעה 8.30 בערב, תיערך **אסיפת הכינון**

על סדר היום: הרצאת פתיחה בחירת מזכירות החטיבה בחירת שני נציגי החטיבה במרכז התנועה **הזמנות אישיות יישלחו ישי- רות לחברים.**

פרלמנט הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב

מארח את **אורי אבנרי** ביום רביעי, 15 במרס, בשעה 9 בערב. האסיפה תתקיים בבניין מדעי הרוח, אולם מספר 140.

בבת-ים

ביום שלישי 21 במארכ, בשעה 8.30 בערב, בקפה קליפטו (ליד קילנוע בת-ים), ייערך:

ערב שאודות ותשובות

בהשתתפות כלכלן מטעם מרכז התנועה שישא הרצאת פתיחה על **על בעיות הכלכלה**

בתל-אביב

ביום רביעי 22 במארכ, בשעה 8.30 בערב, בבית ציוני אמריקה, ירצה: **ח"כ אורי אבנרי**

על **מנהיגות העתיד של ישראל**

הטיבת חיפה עורכת

נשף פורים

חברי ואורחי התנועה מוזמנים לבלות בחברת אמנים ידועים, שלי- שיית הרווקים, קרניבל תחפושת, תחרויות פרסים, מכירות פומביות משעשעות ועוד.

הפתעה! הפועה מיוחדת ומרעיש!!!

להתראות ביום חמישי 23 ב- מארכ, בתחפושות מלאות, במועדון ה-120, רחוב יפה נוף 120, חיפה. כרטיסים אצל הפעילים, ובערב הנשף — בכניסה.

באור יהודה

ביום ששי 24 במארכ, בשעה 8 בערב, בבית ידגר דודי, רחוב דגניה 6 (כניסה ב' קומה ג'), תתקיים פגישה מוקדמת להקמת:

ועדי פעולה

שאלות ותשובות בהשתתפות **נעים גדערי**

תלמידי שמיניות, המכינים עבר דות על בעיות פוליטיות אקטואליות, והמעוניינים בחומר על תנועת ה- עולם הזה — כוח חדש, יכולים לקבל את החומר אם יכתבו למז- כירות התנועה, תד. 136 תל-אביב, בצירוף לירה אחת.

את הסיפור על האיש העושה עצמו חולה, כדי לסחוט מיליון דולאר מחברת-הביטוח, והיה עושה ממנו תקליט, זה יכול היה להיות תקליט מצויין.

כל פעם שהוא היה מתחיל להגיד חוכמות כמו: "נשואים זה כמו צבא: כולם יודעים שזה רע, ובכל זאת מתגייסים", אפשר היה לכבות אותו ולהנות משקט ומשלווה. לרוע המזל זה לא תקליט, אלא סרט, סרט שמדבר כל הזמן, נוטף חוכמות מעייפות, מטיף מוסר ומוסר-השכל ומוסר-כליות, ואי- אפשר לכבות אותו.

בשם הקדושים

על פורצים ופוצות (אסתר, תל- אביב; איטליה) יש גלויות של ראשי-השנה, שרואים בהן חתן וכלה מאושרים, ורודי לחיים, עם המון זהב על הפנים, על הידיים, על כל הגוף, ומעליהם כתוב: "שנת אושר ועושר". לפעמים יש בגלויות הללו גם בית שהחתן והכלה עם הזהב על הפנים יכנסו אליו בשנת האושר והעושר.

אם יש אשה שנוודה להיות הכלה של ה- גלויות הללו, הרי זו סנסה ברגר. אסור היה לה לעולם לצאת מהן, היא היתה צריכה להסתובב כל חייה עם זהב על הפנים, ושנת אושר על הראש. בכל דבר אחר שהיא עושה היא מתבוכת.

כביסה ברחובות. סרטו של דינו ריוי סובל לא רק מסנסה ברגר אלא גם מהומור של חיירים, המנסה לצחוק על זה שבני נאפולי הם עצלנים, תולים כביסה ברחובות, אוהבים לשיר, אוהבים לשמוח, ועוד כל מיני דברים יהודעים היטב לתיירים, ופחות לבני נאפולי עצמם.

ברגע מסוים של הסרט, למרבית הצער, קרוב יותר לסוף מאשר להתחלה, מתחיל השוד הגדול של זהב סנט ג'ואר, הקדוש של נאפולי. קבוצה של איטלקים ואמריקאים מנצלים את ההזדמנות שכל נאפולי מאזינה לפסטיבל-הזמר וגונבים את הזהב, לא לפני שקיבלו רשות מהקדוש עצמו. כל מה שה- קדוש עושה להם לאחר הגניבה, ובזמן ה- גניבה, ראוי מאוד להיראות, ולהיצחק.

תדרין

סרטים שצריך לראות

גבר ואשה (בן-יהודה, תל-אביב) כרט יפה להפליא, מלא שמחה ואהבת-חיים. הוא זוכה להצלחה גדולה אצל ההמונים משום שהוא מראה להם את כל הדברים שהם אוה- בים: מכוניות, מירוצים, סוסים, אהבה, יל- דים; והוא זוכה להצלחה אצל האינטליגנציה משום שהוא מראה לה כמה כל זה יכול להיות יפה, למרות הכל.

מוריאד (פריז, תל-אביב) שני אנשים, שבימי צעירותם לא הצליחו לאהוב כראוי איש את רעותו, מנסים לחזור יחד אל העבר, כדי למצוא בו את מה שאינם מסוגלים למ- צוא בתווה. אבל הם רחוקים בהווה איש מ- רעותו כמו שהיו רחוקים בעבר, תלושים מן החיים, נאחזים בחפצים, בתנועות, במילים. השחקנית דלפין סרז' נפלאה, הבמאי אלן רנה מדויק ואסתטי.

זיוריטה והרחות (גת, תל-אביב) מחקר קולנועי בנושמה של אשה. צבעים, רמאות, חזיונות, חלומות. כל זה עובר ב- תהלוכה קסומה מול עיני הצופה, ומשאיר אותו בדרך כלל אדיש, מרוחק.

סרטים שרצוי לראות

הזקטור ז'יוואגו (פאר, תל-אביב) תי- מהפכה הרוסית בסרט-ענקים, עם הרבה רגש, **קרן אחת של אושר** (עדן, ירושלים) אהבה תמימה בין גבר שחור לנערה לבנה, עיוורת. נוגע ללב.

בעקבות השועל (צפון, תל-אביב) קר- מדיה משעשעת, על גנבים ובמאים ושודדים, עם הרבה רגעים מבריקים והרבה רגעים חלשים.

סרטים שאפשר לראות

ארינקה (הוד, תל-אביב; חן, ירושלים; עצמון, חיפה) ההומור הספרותי והקולנועי של קישון, הפימונים של ידי מנוסי, המר- סיקה של דובי ולצר, הפרצונים של טפול, מצחיקים לעיתים פחות, לעיתים יותר, בסרט על צעיר ישראלי, הצוחק ומתעלל בחברה הישראלית.

המקצוענים (אופיר, תל-אביב) קבוצת גברים יוצאת למרבה להציל בחורה יפהפיה מידי חוטפה. המון מתח, המון פעולה, המון כוכבים, סרט מרתק השובר והורס, בצדק, את הקופות.

